

Испания, – които твърдят, че са богомолци и крал Джеймс IV им дава пари. Изпратени са в Дания с препоръчително писмо от краля. Друга група испански цигани танцьори идват през 1529 г. и танцуват в двора на Джеймс V. Има сведения от 1540 г., че кралят им е позволил да живеят съгласно традиционните си закони и обичаи, под властта на „херцога на Малък Египет“ Джон Фо. Година по-късно заповедта е отменена и на циганите е наредено да напуснат Шотландия – предполага се, че поводът за отмяната е, че кралят, който имал навика да пътува из владенията си, преоблечен като обикновен жител, бил въввлечен в кавга и бой с трима цигани. Кралят умира на следващата година и заповедта не е приложена. През 1553 г. Джон Фо отново е официално признат за водач на шотландските цигани.

През 1573 г. на циганите е заповядано да напуснат страната, ако не се заселят и не започнат платена работа. Ако не се подчинят, ги очаква затвор, публично наказание и изселване. Година след това са взети още по-сурови мерки – циганите са наказвани с бой с камшик и жигосвани. През 1597 г. са прибавени нови наказания – принудителен труд и доживотно заточение. През XVII век отново са въведени тежки наказания за циганите и за всички, които им оказват помощ. През 1608 г. двама шотландци – Дейвид Грей и Александър Ебърдир – са глобени за това, че продават храна и напитки на цигани. На благородници, които помагат на циганите в именията си, също са налагани глоби. През 1611 г. трима цигани са осъдени на смърт чрез обесване. През 1624 г. са обесени други осем цигани в Бърг Мюър. Има сведения и за други екзекуции; прогонване от страната е най-честото наказание за циганите. През 1665 г. шотландска компания получава разрешение да изпрати цигани в Ямайка и Барбадос.

През 1707 г. шотландският парламент е разпуснат и функциите му са поети от английския парламент в Уестминстър (виж АНГЛИЯ). След 1707 г. съществуващите закони срещу циганите в Англия (от 1539 г., 1554 г. и 1562 г.) са приложени и в Шотландия. През 1714 г. две циганки са екзекутирани съгласно наредбите от английския закон от 1554 г., а други 10 цигани са депортирани през 1715 г. в щата Вирджиния съгласно английския закон от 1598 г. за наказание на скитници и просяци. Вследствие на суровите мерки срещу ромите в Шотландия не остават цигани – те или заминават за Англия, или се укриват сред групи шотландски чергари, за да се спасят от неизбежното наказание.